

Begrundelse

Spørgeren henviser til Østre Landsrets dom af den 16. januar 2003 og efterfølgende omtale i Erhvervsbladet den 27. januar 2003, hvoraf det fremgår, at lov om ansættelsesbeviser, der trådte i kraft den 1. juli 1993, og som indeholdt en opremsning af ti forhold, som et ansættelsesbevis skulle indeholde, den 1. juli 2002 blev overhalet af en beslutning fra EF-domstolen om, at et ansættelsesbevis ud over de ti punkter også skal indeholde alle såkaldt væsentlige vilkår gældende for ansættelsesforholdene.

Svar (5/2 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Dansk lovgivning, der gennemfører EU-direktiver i dansk ret, skal leve op til EU-rettens krav. Det er i sidste instans EF-Domstolen, der kan afgøre om en dansk gennemførelseslov overholder et EU-direktiv. Når der opstår fortolkningsproblemer har de danske domstole i henhold til EF-traktaten adgang til at forelægge konkrete spørgsmål om fortolkningen af direktiver for EF-Domstolen, der herefter kan afsige en præjudicial afgørelse.

Jeg har noteret mig, at en sådan forelæggelse ikke har fundet sted i den sag spørgeren henviser til. Det er derfor fortsat et åbent spørgsmål, hvordan EF-Domstolen vil fortolke den pågældende direktivbestemmelse.

På Beskæftigelsesministeriets område sker implementeringen af direktiver af arbejdsretlig karakter efter at Implementeringsudvalget har drøftet, hvorledes et direktiv mest hensigtsmæssigt gennemføres i dansk ret.

Ansættelsesbevisloven blev som bekendt ændret ved L 138 af 25. marts 2002 og ændringerne trådte i kraft den 1. juli 2002. Lovændringen var foranlediget af EF-Domstolens præjudicielle afgørelse af 8. februar 2001 i sag C-350/99 (Langesagen), hvor domstolen udtalte, at der skulle oplyse om alle væsentlige vilkår for ansættelsen. Inden lovændringen trådte i kraft den 1. juli 2002 udarbejdede Beskæftigelsesministeriet en vejledning om ansættelsesbevisloven og lovændringen i samarbejde med Dansk Arbejdsgiverforening.

Spm. nr. S 1660

Til beskæftigelsesministeren (28/1 03) af:

Colette L. Brix (DF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at tilsikre den nødvendige lovgivningsmæssige gennemsigthed i relation til spørgsmålet om lov om ansættelsesbeviser i lyset af Østre Landsrets dom af 16. januar 2003, hvoraf det fremgår, at arbejdsgiveren er forpligtet til at underrette lønmodtageren om alle ændrede detaljer i ansættelsesaftalen, selvom talen er lavet før 1. juli 1993, hvor lov om ansættelsesbeviser trådte i kraft, og i forlængelse heraf agter ministeren da at ændre loven, således at ændringer i ansættelsesforhold for personer ansat før 1. juli 1993, der ikke er udstyret med et ansættelsesbevis, ikke skal følge et krav om, at alle detaljer skal indføres i vedkommendes ansættelseskontrakter?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til Østre Landsrets dom af 16. januar 2003 og efterfølgende omtale i Erhvervsbladet den 27. januar 2003, hvoraf det fremgår, at ansættelsesretschef i DA, Flemming Dreesen, mener, at den afsagte dom stiller arbejdsgiverne aldeles retsløse.

Svar (5/2 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg har konstateret, at den dom spørgeren henviser til bygger på en fortolkning af både ansættelsesbevisloven og det bagvedliggende EU-direktiv. Som det fremgår af mit svar på S 1641, har jeg endvidere noteret mig, at den danske domstol ikke har forelagt det præjudicielle spørgsmål for EF-Domstolen, og at det derfor fortsat er et åbent spørgsmål, hvordan EF-Domstolen vil fortolke den pågældende direktivbestemmelse.

På denne baggrund har jeg bedt implementeringsudvalget om at overveje eventuelle konsekvenser af den pågældende dom, herunder om det i givet fald er mest hensigtsmæssigt med en lovændring, eller om man snarere burde afvente en endelig afklaring af det EU-retlige spørgsmål.